

عنوان مقاله:

بازپژوهی امکان و روایی انتشار اکاذیب از دیدگاه فقه امامیه

محل انتشار:

دو فصلنامه دین و ارتباطات، دوره 20، شماره 44 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

احسان علی اکبری بابوکانی - دانشجوی دکترای فقه و حقوق اسلامی دانشگاه فردوسی مشهد

محمدحسن حایری یزدی - استاد تمام گروه فقه و حقوق اسلامی، دانشگاه فردوسی مشهد

محمدتقی فخلعی - استاد تمام گروه فقه و حقوق اسلامی، دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

امروزه انتشار اکاذیب در رسانه به عنوان نهاد اصلی نمایشگر مواضع دینی حکومت اسلامی از حالت ساده گذشته، فراتر رفته و صرفاً با مراجعه به آنچه در کتب فقهی در زمینه کذب و دروغ گویی و یا حتی مفاهیم ضاله مطرح گردیده که ناظر به فضای ارتباطات فردی و شخصی است، نمی توان به تبیین حکم شرعی و تحلیل فقهی همه جانبه این مسیله به خصوص در فضای رسانه های گروهی، نایل شد. مقاله حاضر در پاسخ به چالش هایی که در باب ترویج اکاذیب به عنوان یکی از مصادیق مضلات محرمة در حوزه رسانه وجود دارد، در پی اثبات فرضیاتی است که عبارت اند از: الف. نشر اکاذیب از طریق رسانه های خبری و در سطح عمومی فقط در صورت ضرورت و اضطرار رواست و برای ایجاد اصلاح بین گروه ها و احزاب و... یا مصالح مسلمین یا فریفتن دشمن در فرض تشویش اذهان شهروندان حکومت اسلامی روا نیست. ب. تمامی تولیدات رسانه چه در قالب خبر چه در غیرقالب خبر می توانند ظرف نشر اکاذیب باشند. ج. انتشار اخبار مشکوک در برخی موارد رواست. د. در برخی موارد مبالغه و بزرگ نمایی رسانه ها نشر اکاذیب به حساب نمی آید.

کلمات کلیدی:

کذب، رسانه، حکم شرعی، نشر، اخبار مشکوک، بزرگ نمایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/834087>

